

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 118

Aprilie 2009

K.H. și alții c. Slovaciei - 32881/04

Hotărâre din 28.4.2009 [Secția a IV-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții de familie

Respectarea vieții private

Imposibilitate pentru foști pacienți de a fotocopia dosarul lor medical: *violare*

Articolul 6

Procedură civilă

Articolul 6-1

Acces la instanță

Imposibilitate pentru reclamanți de a-și prezenta în mod eficient cauza din motivul refuzului autorităților de a le permite accesul la documente decisive: *violare*

În fapt : Reclamantele, opt femei de origine etnică romă, au fost tratate de către serviciile de ginecologie și obstetrică la două spitale din estul Slovaciei, în timpul sarcinii și nașterii. În pofida tentativelor repetate, niciuna din ele nu a reușit să rămână din nou însărcinată, după ultimul lor sejur în aceste instituții, unde au născut prin cezariană. Acestea suspectă că personalul spitalului le-a sterilizat în timpul operațiilor, însă fără știrea lor și fără a le cere acordul. În 2004, reclamantele au apelat la avocați din ONG-uri, care au cerut să examineze și să facă copii a dosarelor lor medicale. Dat fiind faptul că accesul la dosare era dificil de obținut, reclamantele au depus un recurs în fața instanțelor locale, ca rezultat majoritatea dintre ele au fost autorizate să consulte dosarele lor medicale. Totuși, ele nu au fost autorizate să facă copii, din cauza că legislația națională în vigoare la acel moment, prevedea că dosarele medicale erau proprietatea spitalului și că

accesul limitat la acestea era justificat pentru a nu permite utilizarea abuzivă a informațiilor conținute în acestea. După adoptarea unei noi legi în 2005, toate reclamantele – cu excepția celei de a doua, dosarul căreia a fost între timp pierdut, au obținut acces integral la documentele medicale solicitate și au fost autorizate să facă copii.

În drept: Articolul 8 – Articolul 8 prevede că una din obligațiile pozitive ale statului este neapărat cea de a acorda posibilitatea la orice persoană să obțină copii de pe dosarele ce conțin informații cu caracter personal ce o vizează. Statului îi revine obligația să prevadă modalitățile de reproducție a acestor dosare, sau dacă este cazul, să justifice în baza unor motive imperioase refuzul de a comunica copiile acestor acte. În cazul reclamantelor, motivul principal pentru care tribunalele au interzis fotocopierea dosarelor era necesitatea de a nu permite ca informațiile în cauză să fie utilizate abuziv. Or Curtea nu vede în ce fel persoanele interesate, care oricum au obținut acces la toate materialele acestor dosare, ar fi putut utiliza abuziv informațiile în cauză, care le vizează. Printre altele, riscul unui abuz era posibil de evitat utilizând alte mijloace decât refuzul de a comunica reclamantelor copii ale dosarelor, de exemplu prin limitarea numărului de persoane autorizate cu acces. Statul reclamat nu a parvenit deci să stabilească existența unor motive suficient de presante pentru a refuza persoanelor interesate un acces efectiv la informații cu privire la sănătatea lor.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 6 § 1 – Reclamantele invocau printre altele, că fiind în imposibilitatea de a obține aceste elemente esențiale, orice acțiune pentru repararea prejudiciului cauzat, pe care ele ar fi dorit să o formeze ulterior, nu avea sorți de izbândă, refuzul autorităților de a le permite să facă copii ale dosarelor lor medicale le-a privat astfel de un acces efectiv la justiție. Dreptul de acces la un tribunal nu are un caracter absolut, Curtea consideră că garanțiile articolului 6 se aplică în mod obligatoriu și situațiilor în care, cum în cazul reclamantelor, persoanele care în principiu pot obține câștig de cauză consideră că dispozițiile legale ce le limitează accesul la probe, le împiedică de a cere reparație în fața judecătorului sau sunt un obstacol pentru sesizarea acestuia, în lipsa unei justificări adecvate. Este cert că accesul la instanțele civile nu era completamente închis reclamantelor, însă aplicarea strictă a legislației naționale a diminuat de o manieră disproporționată capacitatea lor de a-și apăra efectiv cauza. În baza aceluiași motive expuse în privința articolului 8, restricția adusă dreptului reclamantelor de a obține copii de pe dosarele lor medicale, nu putea fi considerată compatibilă cu exercitarea efectivă a dreptului lor de acces la justiție.

Concluzie: violare (șase voturi contra unul).

Articolul 41 – 3500 EUR la fiecare reclamantă pentru prejudiciul moral.

© **Consiliul European/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului European (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.